

Source sheet for TGS #20 "Keeping Time; Sefiras Haomer, Pesach and Shavuot"

- 1) כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם ... וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה: עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ... סלת תהיינה חמץ תאפינה בפורים ליי ... ובקצרתם את קציר ארצכם לא תכלה וגו' (ויקרא כג י-כב)
- 2) שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: ועשית חג שבעות ליי אלהיך (דברים טז ט-י)
- 3) ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חקמה: שובה יי עד מתי והנחם על עבדך: (תהלים צ י-יג)
- 4) בארבעה פרקים העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן (ר"ה דף טז ע"א)
- 5) נירא נא את יי אלהינו הנותן גשם יורה ומלקוש בעתו שבועות חוקות קציר ישמר לנו (ירמיה ה כד)
- 6) שבועות חקות קציר... אימתי? באלו שבע שבועות שבין פסח לעצרת (ויקרא רבה כח, ג)
- 7) מפני מה אמרה תורה הביאו עומר בפסח? מפני שהפסח זמן תבואה הוא. אמר הקדוש ברוך הוא: 'הביאו לפני עומר בפסח כדי שתתברך לכם תבואה שבשדות'. ומפני מה אמרה תורה הביאו שתי הלחם בעצרת? מפני שעצרת זמן פירות האילן הוא. אמר הקדוש ברוך הוא: 'הביאו לפני שתי הלחם בעצרת כדי שיתברכו לכם פירות האילן' (ר"ה טז ע"א)
- 8) עץ שאכל אדם הראשון חטה היתה (סנהדרין ע ע"ב)
- 9) מתמרות היו כארזי לבנון (בראשית רבה טו ז)
- 10) בזיעת אפיק תאכל לחם' (בראשית ג יט)
- 11) עץ חיים היא למחזיקים בה (משלי ג יח)
- 12) לשמור את דרך עץ החיים (בראשית ג כד)
- 13) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות (בראשית ב יז)
- 14) תשב אנוש עד דבא ותאמר שובו בני אדם: כי אלהי שנים בעיניך פיוס אמתול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו ... כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הנה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: (תהלים צ ג-י)
- 15) ואילו חיה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך: כל עמל האדם לפיהו (קהלת ו ו-ז)
- 16) אני יי... אמור לבני ישראל אני יי והוצאתי אתכם... וידעתם כי אני יי אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים... לא שמעו אל משה (שמות ו ב-ט)
- 17) וספרת לך שבע שבתות שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה (ויקרא כה ח)

- 18) כי עפר אתה ואל עפר תשוב (בראשית ג יט)
- 19) וייצר יי אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים (שם ב ז)
- 20) כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה כי הכל הבל: הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר (קהלת ג יט-כ)
- 21) וישוב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה (שם יב ז)
- 22) מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ (שם ג כא)
- 23) לעלות למעלה לא היתה יכולה שעדיין לא עלתה לשם נשמה (בר"ר כב, ט)
- 24) בכל הקרבנות כתיב 'חטא' ובעצרת אין כתיב 'חטא'. אמר להן הקדוש ברוך הוא '... מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימיכם (תלמוד ירושלמי ראש השנה ד, ח)